

Arrest

nr. 258 129 van 13 juli 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 januari 2021 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat G. VAN DE VELDE, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 december 2020 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie beslist op 19 januari 2021 dat deze aanvraag ontvankelijk, maar ongegrond is. Dit is de eerste bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.12.2020 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[P., A.] [R.R.: ...]

Geboren te [...] op [...]

Nationaliteit: Armenië

Adres: [...]

Ook gekend als:

-[K., A.]; [° ...] - Onbepaald

-[K., K.]; [° ...] - Russische Federatie

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door [P.A.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 11.01.2021)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.”

Het advies van een arts-adviseur van 11 januari 2021 waarnaar in de beslissing wordt verwezen en dat verzoeker samen met deze beslissing ter kennis wordt gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17-12-2020.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- Standaard medisch getuigschrift d.d. 12-11-2020 van Dr. [A.] met de volgende informatie:

o Gekend met schizofrenie met herhaaldelijk opnames in psychiatrie naar aanleiding van acute periode.

Actueel ambulante opvolging

o Medicatie: Haldol depot preparaat

o Patiënt heeft structuur nodig

- Opnameverslag d.d. 11-2-2020: crisisinterventie

- Opname 24-12-2018

- Opname 22-1-2018

- Schrijven d.d. 9-11-2020

- Ontslagbrief opname 11-2-2020: gedwongen opname wegens psychotische decompensatie

Uit aangeleverde medische attesten besluiten we dat het hier gaat over een jonge man van heden 28 jaar, geboren in Armenië. Hij lijdt aan schizofrenie met regelmatig acute periodes met gedwongen opname. Actueel staat hij onder behandeling met een depot antipsychoticum namelijk Haldol (haloperidol). In het verleden kreeg hij reeds verschillende anti psychotische producten allen met hetzelfde effect. Zo betrokkene therapietrouw vertoont, is de toestand stabiel.

Het vermelden van de nood tot een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie wordt niet weerhouden als medische zorg. Deze is noodzakelijk in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft. Bijkomend blijkt dat heden, onder de omstandigheden dat de familie in de nabijheid is, regelmatige psychische decompensatie niet kan voorkomen en dat betrokkene regelmatig een acute periode met gedwongen opname doormaakt,

Een tegenindicatie tot reizen om medische redenen is niet aanwezig.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

*1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :
Aanvraag Medcoi van 13-5-2020 met het unieke referentienummer 13604
Aanvraag Medcoi van 3-10-2020 met het unieke referentienummer 14078*

Medische zorg en crisisinterventie:

[document BMA 14078]

Medicatie

[document BMA 13604]

Haloperidol is niet beschikbaar als depotpreparaat.

Overzicht antipsychotica: <https://www.bcfi.be/nl/chapters/11?frag=7955>

[...]

Alle antipsychotica zijn gelijkwaardig, de moderne atypische antipsychotica vertonen minder anticholinerge nevenwerkingen daarom kan Paliperidone als volwaardig analoog, modern antipsychoticum, expliciet voor schizofrenie, van Haloperidol voorgeschreven worden. Paliperidone is in depotpreparaat beschikbaar.

Bijkomend blijkt uit de medische geschiedenis dat betrokkene reeds verschillende preparaten toegediend kreeg en geen enkel een betere klinisch resultaat vertoonde. Dus Paliperidone is een volwaardig vervangpreparaat voor Haloperidol.

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de behandeling voor betrokkene beschikbaar is in Armenië: psychiatrische opvolging, crisisinterventie en de mogelijkheid voor een chronische langdurige therapie is beschikbaar evenals een volwaardig antipsychoticum, specifiek voor schizofrenie, Paliperidone.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen indicatie voor terugkeer naar het thuisland.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst dient opgemerkt te worden dat een verblijfstitel niet enkel afgegeven kan worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandeling in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds, ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te

bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

De gezondheidszorg in Armenië is georganiseerd op drie niveaus: primaire, secundaire en tertiaire zorg. Betrokkene kan terecht in poliklinieken of in gespecialiseerde medische centra voor gespecialiseerde zorg.

Psychiatrische zorgverlening wordt gedekt door het 'Ministry of Health' (MOH). Alle Armeense burgers kunnen gratis psychiatrische zorg bekomen. Dringende psychiatrische hulpverlening, inpatient en outpatient consultaties, diagnose, behandeling en rehabilitatie worden gegarandeerd. Psychische aandoeningen staan op de lijst van ziektes waarvoor de medicatie gratis verspreid wordt. Het 'Basic Benefit Package' (BBP) regelt de toegang tot gratis gezondheidszorg en medische diensten voor de bevolking, op alle niveaus.

Sociaal kwetsbare groepen (arme families, kinderen, gehandicapten, ...) krijgen gespecialiseerde zorgen en de benodigde medicatie gratis of krijgen korting. Medicatie is gratis voor invaliden van de eerste en tweede graad. Invaliden van de derde graad krijgen 50% korting.

Betrokkene legt geen bewijs van algemene arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat hij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die alsnog gepaard zouden gaan met de noodzakelijke hulp.

In het verzoekschrift wordt aangehaald dat de zorgen Armenië weinig gespecialiseerd zijn en er Sovjetpraktijken op nahouden, dat mensen met psychische problemen gestigmatiseerd worden en uitgesloten worden, dat de geneeskundige zorgen en infrastructuur niet overeenstemmen met België en dat er bovendien geen familieleden in het land van herkomst zijn om de mantelzorg op zich te nemen. Hierboven werd al opgemerkt dat het kwaliteitsniveau niet gelijk dient te zijn met België. Bovendien worden er geen bronnen aangehaald om deze argumenten te staven en wordt er niet aangetoond dat de specifieke medische hulp en zorgen die verzoeker als individu nodig heeft, niet toegankelijk zouden zijn.

De moeder en vader van betrokkene hebben geen verblijfsstatuut in België. Zij zouden hun zoon kunnen bijstaan bij een terugkeer naar het herkomstland. Overigens lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene in Armenië geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Armenië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Armenië)."

1.2. Eveneens op 19 januari 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"De heer, die verklaart te heten

Naam + voornaam: [P., A.]

geboortedatum: [...]

geboorteplaats: [...]

nationaliteit: Onbepaald

Ook gekend als:

-[K., A.]; [°...] - Onbepaald

-[K., K.]; [°...] - Russische Federatie

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig visum".

2. Onderzoek van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

"De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan onzorgvuldigheid, onredelijkheid; De staatssecretaris heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenbevinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop hij het besluit steunt, moet de nodige zorgvuldigheid betracht worden.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenbevinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel en zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 19/01/2021, waartegen onderhavig beroep is gemotiveerd als volgt: [...]

De arts — adviseur van DVZ besloot in zijn verslag dd. 11/01/2021 als volgt : [...].

De arts adviseur overweegt verder dat "het vermelden van de nood aan een stabiele omgeving en de nabijheid van de familie wordt niet weerhouden als medische zorg. Deze is noodzakelijk in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft

Bijkomend blijkt dat heden, onder de omstandigheden dat de familie in de nabijheid is, regelmatig psychische decompensaties niet kan voorkomen en dat betrokkene regelmatig een acute periode met gedwongen opname doormaakt.

De arts — adviseur motiveert verder als volgt : " De moeder en de vader van betrokkene hebben geen verblijfstatuut in België. Zij zouden hun zoon kunnen bijstaan bij een terugkeer naar het herkomstland. Overigens lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Armenië geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp".

De arts — adviseur gaat hier uit van de foutieve feitenvinding.

De vader en de moeder van verzoeker hebben wel een verblijfsstatuut in België.

De ID kaart van de moeder (immatriculatieattest) en de broer van verzoeker werden tevens gevoegd bij de aanvraag dd 17/12/2020.

Minstens had de gemachtigde van de Staatssecretaris de gegevens kunnen verifiëren alvorens de beslissing te nemen in plaats van gewoonweg de motivatie van de arts-adviseur tot de zijne te maken.

De beslissing van de DVZ, waartegen onderhavig beroep, is dan ook onjuist minstens onvoldoende gemotiveerd ; daar ze manifest uitgaat van een foutieve feitenvinding.

Het is voor verzoeker onbegrijpelijk dat de gemachtigde geen rekening hield met de correcte feiten.

De arts-adviseur stelt bovendien dat de nood aan een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie, hoewel niet weerhouden als medische zorg, noodzakelijk is in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft.

Hieruit kunnen we alleen verstaan dat mantelzorg nodig is.

De arts—adviseur stelt dat heden blijkt dat de nabijheid van de familie thans de regelmatige psychische decompensaties en de regelmatige acute periodes met gedwongen opnames, niet kan voorkomen.

Dit is uiteraard eigen aan de ernstige graad van de psychische ziekte waaraan verzoeker lijdt.

De familieleden van verzoeker kunnen de acute periodes misschien niet voorkomen; doch zij kunnen deze wel proberen te temperen en onmiddellijk de nodige beschermingsmaatregelen nemen zodat het leven van verzoeker niet in gevaar komt en/of hij niet terecht komt in een onmenselijke situatie. Tgv van de psychische aandoening is verzoeker niet steeds in staat om de juiste beslissingen voor zichzelf te nemen.

Verzoeker beroept zich tevens op art 8 EVRM.

Gelet op zijn ziekte is hij in hoge mate afhankelijk van zijn familieleden, die legaal in België wonen.

Hij vormt met hen een kerngezin en kan zich derhalve beroepen op art.8 EVRM. Een bijzondere band van afhankelijkheid is aangetoond.

De scheiding met de directe familieleden betekent in casu een manifeste inbreuk op art. 8 EVRM.

De arts—adviseur stelt dat de medische voorzieningen voor psychiatrische patiënten in Armenië voldoende toegankelijk zijn.

Zelfs indien we de medisch adviseur op dit punt bijtreden, blijft zijn stelling " dat een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie noodzakelijk is in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft "

In casu werd niet verder geverifieerd of deze stabiele omgeving- buiten de periodes van eventuele opnames- in Armenië kan voorzien worden voor verzoeker noch wat de kostprijs hiervan kan zijn; oa de zorg en het toezicht die verzoeker nodig heeft beperken zich immers niet tot medicatie; psychiatrische zorg; dringende psychiatrische hulpverlening; inpatient en outpatient consultaties, diagnose, behandeling en rehabilitatie — die volgens de arts-adviseur gegarandeerd worden DOCH er is ook de noodzaak om te voorzien in een stabiele sociale omgeving in alle plaatsen waar betrokkene verblijft.

Er wordt vaag en in algemene termen verwezen naar familie, vrienden , kennissen waar verzoeker terecht zou kunnen.

Deze motivatie is onvakkundig, niet-realistisch en derhalve zeer onredelijk;

We kunnen ons afvragen in welke mate — niet van nabij betrokken personen — bereid kunnen gevonden worden om de dagelijkse begeleiding en toezicht van een psychiatrisch patiënt op zich te nemen en om regelmatig geconfronteerd te worden met psychoses en schizofrenie.

Het verzoek dd 17/12/2020 van verzoeker is gemotiveerd als volgt:

" Dat de mantelzorg voor hem van levensnoodzakelijk belang is; dat hij voor mantelzorg aangewezen is op zijn ouders en zijn broer in België, die zijn enige echte steunpilaren zijn Elke uitwijzing naar een plek waar er geen aanwezige familieleden beschikbaar zijn, zal leiden tot onherstelbaar herval van een psychose "

Dat inderdaad de naaste steunfiguren direct moeten kunnen ingrijpen op momenten dat verzoeker elke grip op zijn eigen handelen dreigt te verliezen.

De arts — adviseur neemt derhalve aan dat verzoeker lijdt aan ernstige aandoeningen, die potentieel levensbedreigend is bij gebreke aan afdoende behandeling en opvolging.

Doch stelt de arts —adviseur ten onrechte dat verzoeker in Armenië toegang heeft tot de noodzakelijke medische behandelingen .

Op basis van de ontbrekende/onvolledige motivatie kan echter onmogelijk uitgemaakt worden of verzoeker in Armenië toegang heeft tot de nodige stabiele sociale omgeving.

Daarnaast werd niet naar behoren onderzocht of verzoeker in Armenië recht heeft op een sociale uitkering/voldoende bestaansmiddelen zal hebben ; om als alleenstaande te kunnen voorzien in zijn dagelijks onderhoud.

De beslissing van de arts—adviseur is niet naar behoren gemotiveerd en onzorgvuldig voorbereid ; dit geldt bijgevolg ook voor de beslissing van DVZ, die volledig gesteund is op de manke motivatie van de arts — adviseur.

De ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en schending van art 8 EVRM en van de formele en materiële motiveringsplicht is gegrond.

De adviezen van de arts — adviseurs van DVZ worden duidelijk doelgericht opgesteld om de aanvragen art. 9ter af te wijzen als onontvankelijk. Schending van het redelijkheidsbeginsel.

De nietigheid van de beslissing dringt zich op, zodat de zaak terug kan onderzocht worden, rekening houdend met volledige informatie.”

2.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, omdat uit het advies van de arts-adviseur d.d. 11.01.2021 blijkt dat de behandeling voor de aandoening van verzoekende partij beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is aldus van toepassing op de volgende toepassingsgevallen:

(1) op een ziekte die een reëel risico is voor het leven of voor de fysieke integriteit van de patiënt, of;

(2) op een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

In het medisch advies van 11.01.2021 wordt samengevat dat het gaat over een jonge man van heden 28 jaar, geboren in Armenië. Hij lijdt aan schizofrenie met regelmatig acute periodes met gedwongen opname. Actueel staat hij onder behandeling met een depot antipsychoticum namelijk Haldol (haloperidol). In het verleden kreeg hij reeds verschillende anti psychotische producten allen met hetzelfde effect. Zo betrokkene therapietrouw vertoont, is de toestand stabiel.

Het vermelden van de nood tot een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie wordt niet weerhouden als medische zorg. Deze is noodzakelijk in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft.

Bijkomend blijkt dat heden, onder de omstandigheden dat de familie in de nabijheid is, regelmatige psychische decompensatie niet kan voorkomen en dat betrokkene regelmatig een acute periode met gedwongen opname doormaakt.

De ambtenaar-geneesheer concludeert onder meer dat de behandeling voor verzoeker beschikbaar is in Armenië: psychiatrische opvolging, crisisinterventie en de mogelijkheid voor een chronische langdurige therapie is beschikbaar evenals een volwaardig antipsychoticum, specifiek voor schizofrenie.

Voorts wordt over de gezondheidszorg in Armenië en de toegankelijkheid ervan als volgt geadviseerd door de arts-adviseur:

[...]

De nood tot een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie wordt niet weerhouden door de ambtenaar-geneesheer als medische zorg. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk gemotiveerd dat de vader en moeder van verzoeker niet over een verblijfsrecht beschikken en dat zij hun zoon eventueel kunnen vergezellen naar het herkomstland.

Dat de moeder in bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie naar aanleiding van een derde aanvraag gezinshereniging in functie van haar Duitse dochter, nadat reeds twee aanvragen negatief werden afgesloten, laat niet toe te besluiten dat zij alhier over een verblijfsrecht beschikt omdat zij een derde vestigingsaanvraag heeft ingediend.

Een attest van immatriculatie is geen verblijfstitel (zie ook Rvv. nr. 248 582 van 2 februari 2021)

In de bestreden beslissing wordt voorts geobjectiveerd dat opname mogelijkheden en crisisinterventies beschikbaar zijn in Armenië.

Bovendien is opvolging door psychologen en psychiaters in ambulante en residentiële setting eveneens beschikbaar in Armenië.

Daarenboven weerlegt verzoeker de motivering in het medisch advies niet dat het onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker in Armenië geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Wat de materiële motiveringsplicht betreft, wenst de verwerende partij te benadrukken dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt en dat, bijgevolg, alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevonden worden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Verzoeker kan bezwaarlijk beweren dat de arts-adviseur niet afdoende zijn specifieke situatie heeft getoetst aan de mogelijkheid tot medische opvolging in haar thuisland.

De verwerende partij wenst tevens op te merken dat het er niet om gaat zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van het systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet slechts dat wordt nagegaan of een vreemdeling kan terugreizen naar zijn land van herkomst zonder dat zijn leven of fysieke integriteit hierdoor in het gedrang komt en of deze vreemdeling in dat land niet dreigt in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De ambtenaar-geneesheer dient bijgevolg inderdaad niet na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, kan genieten van een medische zorgverstrekking of opvolging die van een zelfde kwalitatief niveau is als dat in België, of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan opgestart worden, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is.

Er kan alleen maar vastgesteld worden dat de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is.

In de mate dat verzoeker stelt dat hij afhankelijk is van zijn naaste familieleden, dient opgemerkt dat verzoeker geen vestigingsaanvraag heeft ingediend, maar wel een verblijfsaanvraag op medische gronden. Bovendien beschikt de moeder van verzoeker (en de vader) niet over een verblijfsrecht zodat zij verzoeker kan vergezellen naar het herkomstland. Een schending van artikel 8 EVRM is niet aan de orde.

Het door verzoeker aangehaalde middel is niet ernstig.”

2.3.1. Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

2.3.2. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of

het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Indien de ingeroepen ziekte een voldoende ernst heeft om onder het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te vallen, moet worden onderzocht of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of van verblijf en dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, doc. nr. 51-2478/01, 35 en doc. nr. 51-2478/08, 9*). Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een noodzakelijke medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst of verblijf en de individuele omstandigheden van het betrokken individu.

2.3.3. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt nog dat het advies van de arts-adviseur, waarin deze vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1 van deze bepaling, beslissend is voor het ongegrond verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Het is toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door verweerder genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag ongegrond wordt verklaard (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213).

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt verder in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid zijn vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3.5. De arts-adviseur stelt in zijn medisch advies vast dat verzoeker lijdt aan schizofrenie met regelmatig acute periodes met gedwongen opname. Hij neemt anti-psychotische medicatie en bij therapietrouw is de toestand stabiel. Inzake de vermelding in de medische stukken van een nood aan een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van de familie, stelt de arts-adviseur dat dit geen medische zorg betreft en verder dat dit *“noodzakelijk [is] in alle landen en plaatsen waar betrokkene verblijft”*. Hiermee erkent de arts-adviseur dat, ook al betreft het strikt genomen geen medische zorg, verzoeker gelet op zijn gezondheidsproblemen een stabiele sociale omgeving en de nabijheid van zijn familie behoeft. De arts-adviseur stelt vervolgens vast dat er geen tegenindicatie om medische redenen om te reizen aanwezig is en dat de noodzakelijke medische zorgen – met name psychiatrische opvolging, crisisinterventie, de mogelijkheid van een chronische langdurige therapie en een volwaardig anti-psychoticum specifiek voor schizofrenie – beschikbaar en toegankelijk zijn voor verzoeker in het land van herkomst. In het kader van de vraag naar de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen voor verzoeker in het land van herkomst, en waar in de aanvraag werd ingeroepen dat er in het land van herkomst geen familieleden zijn die de mantelzorg voor hem kunnen opnemen, wijst de arts-adviseur er specifiek op dat de vader en de moeder van verzoeker geen verblijfsstatuut hebben in België en zij bijgevolg verzoeker kunnen bijstaan bij een terugkeer naar het herkomstland. Nog stelt hij dat het erg onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker in Armenië geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het doen verstrekken van de nodige zorgen of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Rekening houdend met de bevestiging door de arts-adviseur dat het voor verzoeker in alle geval noodzakelijk is dat hij in een stabiele sociale omgeving en in de nabijheid van de familie kan verblijven, acht de Raad het motief inzake de toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst over de aanwezigheid van familie bij een terugkeer naar het land van herkomst een determinerend motief.

Daarenboven merkt de Raad op dat met *“behandeling”* in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet alleen een medicamenteuze behandeling wordt bedoeld, zoals dit blijkt uit het model van het standaard medisch getuigschrift. Dit document, dat de regelgever zelf heeft opgesteld ten behoeve van de dienst Humanitaire Regularisaties bij de Dienst Vreemdelingenzaken, voorziet dat de behandelende arts onder meer attesteert of mantelzorg al dan niet medisch vereist is (zie rubrieken C/ en F/ van de voorgedrukte vragen op het standaard medisch getuigschrift). Derhalve moet worden geoordeeld dat de noodzaak aan mantelzorg wel degelijk een element is dat bij de beoordeling van de aanvraag moet worden betrokken. Een vreemdeling met ernstige psychiatrische gezondheidsproblemen moet ervoor

worden behoed in een situatie terecht te komen die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Zoals reeds werd aangegeven, geeft de arts-adviseur – die erkent dat verzoeker de nabijheid van familie nodig heeft omwille van zijn psychiatrische gezondheidsproblemen – in eerste instantie aan dat de vader en de moeder van verzoeker geen verblijfsstatuut hebben in België en zij dus verzoeker kunnen bijstaan bij een terugkeer naar het land van herkomst. In tweede instantie stelt hij dat het erg onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker in Armenië geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het doen verstrekken van de nodige zorgen of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Verzoeker stelt dat hierbij werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, nu zijn ouders wel degelijk een verblijfsstatuut hebben in dit land. Minstens had een en ander moeten worden geverifieerd. Hij benadrukt dat de arts-adviseur erkent dat hij mantelzorg behoeft van zijn familie. Hij stelt dat de aanwezigheid van de familie voor hem noodzakelijk is om te proberen zijn acute periodes te temperen en onmiddellijk de nodige beschermingsmaatregelen te nemen zodat zijn leven niet in gevaar komt en/of hij niet terecht komt in een onmenselijke situatie. Hij stelt dat hij als gevolg van zijn psychische aandoening niet in staat is om de juiste beslissingen voor zichzelf te nemen. Hij stelt dan ook afhankelijk te zijn van zijn familieleden in België. Hij betoogt dat niet of niet voldoende is geverifieerd of de noodzakelijke stabiele sociale omgeving in Armenië voorhanden is. Een vage en in algemene termen gestelde verwijzing naar familie, vrienden en kennissen in het land van herkomst bij wie men terecht zou kunnen, is volgens verzoeker onvakkundig, onrealistisch en zeer onredelijk. Hij geeft aan dat de dagelijkse begeleiding van en het toezicht op een psychiatrisch patiënt enkel kunnen worden opgenomen door de naaste steunfiguren, in zijn geval de familieleden in België.

De Raad stelt vast dat verzoeker, die jaren geleden met zijn ouders en broer naar België kwam, bij zijn aanvraag een F-kaart van zijn broer en een attest van immatriculatie geldig tot 20 februari 2021 van zijn moeder voegde. Uit de stukken zoals deze voorliggen, blijkt verder dat verzoekers vader op 4 februari 2021 een F-kaart werd uitgereikt. Op de terechtzitting konden de partijen in dit verband geen meer precieze en/of actuele gegevens aanbrengen.

De arts-adviseur neemt, in het kader van het onderzoek van de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in het land van herkomst, als uitgangspunt dat verzoeker samen met zijn ouders kan terugkeren naar het land van herkomst, omdat deze hier geen verblijfsstatuut hebben. De voorliggende gegevens wijzen er evenwel op dat de beide ouders op het ogenblik van het medisch advies en het nemen van de bestreden beslissingen minstens aanvragen tot gezinshereniging in België hangende hadden die nog in onderzoek waren en in het kader waarvan dus nog diende te worden onderzocht of zij al dan niet gerechtigd zijn op een verblijfsstatuut. Kort na de bestreden beslissingen werd verzoekers vader trouwens reeds een F-kaart uitgereikt. Het is onduidelijk of de beslissing hieromtrent al dan niet reeds viel voor het nemen van de bestreden beslissingen. De nodige stukken hieromtrent liggen niet voor bij de Raad.

Bij zijn stelling dat de ouders verzoeker kunnen bijstaan bij een terugkeer naar het land van herkomst nu zij geen verblijfsstatuut hebben in België, blijkt niet dat de arts-adviseur rekening hield met de aanvragen tot gezinshereniging van de ouders in België. Van een zorgvuldig handelend bestuur zou evenwel mogen worden verwacht dat dit gegeven wel degelijk in rekening zou zijn gebracht, des te meer nu de arts-adviseur de nood aan nabijheid van de familie en van een stabiele sociale omgeving erkende voor verzoeker. De arts-adviseur wees erop dat de ouders geen verblijfsstatuut hebben in België, terwijl hieromtrent nog een standpunt diende te worden ingenomen door het bestuur en mogelijk zelfs voor de vader reeds was vastgesteld dat deze wel degelijk verblijfsgerechtigd is.

De motivering hieromtrent in de nota is a posteriori. De stelling van verweerder in de nota dat de vader niet verblijfsgerechtigd is, strookt trouwens niet met de bij het verzoekschrift gevoegde kopie van de F-kaart van de vader. Op de terechtzitting kan verweerder ook niet aangeven dat alsnog een negatieve beslissing voor de vader zou zijn genomen. Noch in de nota noch op de terechtzitting kan verweerder verder ook aangeven dat de aanvraag tot gezinshereniging van de moeder – volgens verweerder in functie van haar dochter met de Duitse nationaliteit, maar hieromtrent liggen andermaal geen stukken voor – intussen negatief zou zijn afgesloten, dit niettegenstaande het verstrijken van de beslissings-termijn.

Rekening houdend met de door de arts-adviseur erkende nood aan nabijheid van de familie en aan een stabiele sociale omgeving voor verzoeker, gelet op zijn psychiatrische gezondheidsproblematiek, acht de Raad het ten slotte niet zorgvuldig waar de arts-adviseur zou kunnen volstaan met een loutere algemene suggestie dat verzoeker nog wel familie, vrienden of kennissen zal hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het doen verstrekken van de nodige zorgen of voor (tijdelijke) financiële hulp, zonder een en ander eerst op meer concrete wijze te zijn nagegaan.

In de voorliggende omstandigheden stelt de Raad een schending vast van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

3. Onderzoek van het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft

De Raad stelt vast dat verweerder het in de thans voorliggende situatie klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig heeft geacht om zijn bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende verblijfsaanvraag op medische gronden. Op die manier, zo oordeelt de Raad, heeft verweerder zich geconformeerd aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat oplegt dat hij bij het nemen van een beslissing tot verwijdering onder meer rekening houdt met de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land en het gezins- en familieleven. Gelet op dit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en het hiermee verband houdende gegeven dat geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 7, eerste lid van dezelfde wet wanneer dit zou indruisen tegen de bepalingen in een internationaal verdrag, kan niet worden aangenomen dat er op grond van deze laatste wetsbepaling een verplichting bestaat om een vreemdeling bevel te geven om het grondgebied te verlaten, ook al werd nog geen grondig onderzoek gevoerd naar een ingeroepen gezondheidsproblematiek die volgens hem maakt dat een terugkeer naar het land van herkomst hem dreigt bloot te stellen aan behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. De Raad stelt vast dat verweerder door zijn handelwijze erkent dat de uitkomst van de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er kan dus een feitelijke samenhang worden vastgesteld. Gelet op het feit dat er grond is tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, moet ook de tweede bestreden beslissing worden vernietigd.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 januari 2021 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS